

Af Sebastian Horst
Institutadministrator på
Institut for Naturfagenes
Didaktik, Københavns
Universitet.
Redaktør på tidsskriftet
MONA – Matematik- og
Naturfagsdidaktik.
e-mail: shorst@ind.ku.dk

BIGBANG gør mig glad

Konferencen BIGBANG samlede for nylig mere end 500 lærere, forskere og formidlere med det formål at diskutere naturfaglig undervisning.

»Lærernes kompetencer er den mest afgørende faktor for succesrig undervisning, og de kræver kontinuerlig pleje og udvikling. I hele det danske uddannelsessystem er investering i medarbejderudvikling imidlertid et forsvundet område.«

Sådan stod at læse i bogen Fremtidens naturfaglige uddannelser som en arbejdsgruppe nedsat af undervisningsministeren skrev som et samlet bud på en vision og en strategi for hele det naturfaglige uddannelsesområde, og som blev udgivet i 2003 af Uddannelsesstyrelsen. Jeg var én af forfatterne, og i 10-året for dette er det rimeligt at spørge hvad der er sket siden da. Jeg synes ikke der er sket nok. Og jeg tror heller ikke vi skal forvente så meget fra centralt hold. Hvis udvikling af lærerkompetencer skal fylde mere, skal det komme nedefra. Det skal være et folkeligt pres på uddannelsessystemet at lærere er velkvalificerede og velmotiverede. Ingen må være i tvivl om at eleverne lærer mere, når læreren er engageret og godt udrustet fagligt og pædagogisk!

Men noget er dog sket, og jeg deltog lige før påske i en begivenhed som for mig at se uden tvivl medvirker til at lærere er engagerede og fagligt og pædagogisk opdaterede, nemlig konferencen BIGBANG. Det er en nyskabelse i Danmark hvor en række institutioner og organisationer inden for det naturfaglige område er gået sammen om at skabe én stor årlig begivenhed der kan samle mere end 500 lærere, forskere og formidlere inden for naturvidenskab.

I over 100 programpunkter fordelt på to dage kunne man deltage i workshopper, præsentationer og debatter om alle mulige emner inden for naturfaglig undervisning. Lige fra forskning i evalueringsformer i naturfag, over foredrag om Bohrs 100 år gamle artikler til workshopper om brug af ny teknologi i naturfagsundervisningen.

En succes

Forhåndsinteressen for BIGBANG var så stor at billetterne blev revet væk flere måneder forinden, og ventelisten var over 150 personer. Levede det så op til forventningerne? Jeg har netop gennemgået evalueringskemaerne fra konferencen, og det var en fornøjelse.

Tilbagemeldingerne er markant positive, ligesom dette citat fra en deltagende lærer: »Dejligt, at der både var mulighed for at få en masse faglig viden om læring og naturfag samt en masse ideer til den daglige undervisning. Fantastisk at møde en stor gruppe mennesker, der

også brænder for naturfag. Jeg var helt høj, da jeg kom hjem fra konferencen.»

Mange mennesker giver selvfølgelig mulighed for store foredrag, og det havde konferencen skam også, i år var det Anja C. Andersen (Københavns Universitet), Justin Dillon (King's College London) og Johan Olsen (Magtens Korridor og Københavns Universitet). Men det er nok mere afgørende ved BIGBANG at så mange mennesker også gør at man kan mødes omkring de helt særlige interesser man har. Jeg oplevede fx en meget engageret diskussion om hvordan man bygger sin egen 3D-printer til brug i undervisning. Det var kun ca. ti mennesker, men måske var det netop de ti personer i Danmark der har brug for at mødes og tale med andre med samme interesse. Det kan BIGBANG skabe rammerne for.

Behov for mere sammenhæng

Jeg var selv tovholder for en del af programmet og oplevede en stor interesse fra forskningsmiljøer inden for naturfagsdidaktik i at deltage og formidle resultater fra forskningen. Det er en glæde at opleve. Når der er et godt samarbejde mellem forskning og undervisning, er der større chancer for at skabe en naturfagsundervisning, der fastholder og udvikler børn og unges interesse. Jeg tror den personlige kontakt der kan skabes ved BIGBANG, er afgørende for et sådant samarbejde.

Hvorfor er der gået så lang tid før BIGBANG finder sted? Måske har vi i Danmark berøringsangst i forhold til at skabe en sammenhængende organisering. Det underbygges af en tendens til at oprette det ene center mv. efter det andet. Og hver enhed har (haft) brug for deres egne arrangementer. Jeg synes det er fremragende at otte centrale aktører er gået sammen om BIGBANG: Dansk Naturvidenskabsfestival, Centre for Undervisningsmidler, ScienceTalenter, Naturvidenskabernes Hus, Økolariet, tidsskriftet MONA, Institut for Naturfagenes Didaktik – og ikke mindst med NTS-centeret (Nationalt center for undervisning i natur, teknik og sundhed) i spidsen. Her beviser NTS-centeret virkelig sit værd som en samlende organisation mellem lærere, formidlere og forskere.

BIGBANG er inspireret af de årlige nationale ASE konferencer i England der i mange år har været en markant begivenhed for naturfagsundervisere. Det håber jeg også BIGBANG vil blive i Danmark, og jeg skal helt sikkert selv med i 2014 når BIGBANG finder sted 20.-21. marts. Her er der faktisk noget at glæde sig til. ■

Læs mere på: www.bigbangkonferencen.dk hvor der også er materialer fra dette års conference.